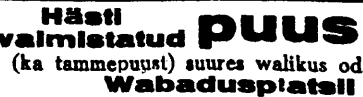

n siin käinud ainja võõrami üks Aafria ha-
paarst, kes tuli peastaabist ühes major Dra-
bitschiga..."

Hõimurahva

kaunitar

Ester Toivonen trikoos.

Soomes lehed kirjutanud veel ikka oma iluduskuningannast. Maal, kus alles aasta eest üle 50 hajat korraldama iludusvõistlusi, tuntakse üht, et Soome neiu valiti tänava Inglismaal Euroopa kauneimaks naiseks.

Nii avaldab tõine „Stubaleht“ pifa artikli „Miss Euroopa“ sugukonnast ja sugulastest, leides õigustatult, et neiu, kes viinud seni tahaplaanile kuulunud soomlanna maailma kauneimate naiste

Kaunitari ema Lempi Eliina.

hulka, väärts pikemat kätitamist tema põlvne-misest.

Kõikidele kirjutab: „Mõned inimesed kimp-jutavad nina kõigi iludusvõistluste kohta, pida-des neid tühaks jonniks. On niigi külmilisi mehi, kes mõeldavad iludusvõistlusi tarjanäitustega ja peavad neid uue aja hulluseks. Kuid see pole nii. Kõikidele inimesed on vast viimastel ajal hakanud märkima, milline puhas esteetiline nau-ding on vaadelda kauniti inimest ja kauniti nä-

gu. Teistki oli lugu muinasajast kultuurirahvaste Greeka publikuga. See sooritas turistikaitu Amatüüsiaste, küprose kaarel, imetelles seal kuul-jat Afrobite kuju. Keegi kuulus iludus Ateenas oli seaduse vastu esinud ja mõisteti karmima ta-ristust. Ta pääsis sellest tingimusi, et lubas Atee-na publikul imetella oma ilu, astudes loqu rahva piltude all merre suplema. Kaunitar nõustus leega ja rand kiiluti inimesi täis. Rahva vai-mustus oli piiritu, kui miss Ateenas astus vette. Supelilõikandi tolkal veel ei tuntud, kuid tolleaegne publik oli rohkem arene-nud imetlema ja hindama puha ilu, kui meiegaegne. Keftu siis iludusvõist-lused maailmas! Neil on suur moraalse tähtsus.

Meid, soomlasi, on pee-tud inetuks rahvaks, võr-reldes mõne teiste rah-vastega maailmas. Ja kes arvamisest oleme ol-nud isegi. Kuid kas poleks juba aeg weidi nõrgestada teha eelarvamist? Waad-ake ringi ja te näete, et meie rahva seas mõib fo-hata imeliikelt ilusaid mehi ja naisi. Naiske kaunidust tõstab tagasi eriti filma-paistev hingeline õrnus. Kui meie kuulus Hämee kainus ja peenetundelikus paneb elama kauni nio, siis sünnib sellest mõju, mis vägevamalt väge-vam. See oligi, mis meie Ester Toivoje kroonis Euroopa missiks raskest võistluses, sest et tema võistluseajal olnud kõik lait-matult ilusate nägudega. Kuski ei kohta nii ilusaid noori tüdrukuid, kui Ita-lias, kuid ei kuski ka nii inetuid wanamoore kui seal. Kõnapäike hapendab nii nende libased, et nad wananedes meenutavad mädanenud lutsu. Meie eides aga püsivad hana ääreni värskeid waju tal-we mõjutusel, on sihvaa-lad ja kuivanud kui hästi-foolatud pilgud. Meie sugu on terveim rahvas loqu maailmas.

Miss Euroopa krooni-mine on eriti tähtis sünd-mus meie wäärtuse tõst-miseks meie endi filmis. Migne wähenõudlikkus tu-leb heita karmale. Eriti, kui mõime teha kindlaks, et Ester Toivonen on pu-hast soome sugu.

Kui avaldame teate, et ka ema on pärit Soome-

niemelt, siis ärkas sealset lehel tung uurida te-ma sugukonna arhiivis. Pole ime, et meie Soome meime ta suguvõja, kui Saksafti teegi õp-pinud sugukondade uurija pöördus Helsingi ref-laamäride ja palus Ester Toivoje sugukonna kohta teateid.

Somerniemes on wälja uuritud, et 1860. a. elas Sillanpää külas Torffo-nimelises torpari-talus Mikko-nimeline peremees, kes on Ester Toi-voje wanim tuntud eijia ema poolt. Mikko oli

poeg, torpar Geretti Mikonpoika, sündinud 1707. a., ja tema naine Katarina Matintytär, sündinud 1710. a. Sellest suguvõsast sündis 1891. a. Lempi Eliina Helle, kes Haminas Armas Toivojege abi-elludes sünnitas praeguse Euroopa iluduskuninganna. Seitsme sugupõlwe jooksul on mõidud küsimuselewat sugukonda uurida ja teha kind-laks, et ta on puha soome tõugu.

On waga tähelepanew, et sugukond on Hä-meel taunemat aega elanud ühes piirkonnas. Nii on meil suur rõõm jassa sugukondade uurijale näi-dada, et Soome iluduskun-ninganna pole mingi aarialane, waid puhaft soome wõrd neiu. Ka mil-line meeldiw auniini on ühel ta eijial, 1823. a. sündinud Mikko, kes ju-gukonna kirjade järgi mä-rgitud moonameheks!

Olen käinud waata-mas miss Euroopa sugu-lasi nii Helsingis kui Ha-minas. Olen rääkinud missi emaga ja ta kahe isaraga. Piltad ja sihvaa-lad, waidwad naised, olid nad kõik. Sama imeliikelt armas eijenimine kui Es-terilgi. See on tüüpiline hämelaste omadus, mis teeb selle tüü naised nii meeldiwaks, kuigi nende juust ei tule palju jõnu. Nad räägivad filmidega.

Esteri täditatar, kir-janik Helmi Hämäläinen, tallest otse neil päewil il-mus uus valjustidatud ro-maan „Mölu“, on teistest maailmasti pärit olem isä on talle kinkinud teele, mis töötab kergesti ja waevatult, kuna ta ema ja mõlemad tädid waid kirjgawad pidulikkust endi ümber. Helmi Hämäläie juugi jooksleb kergelt.

Esteri kagem õde, 17-aastane Terttu, on wõli-muilelt jamuti wõimalik tulewase kuninganna. Teine õde, 15-aastane Su-feri, on, nagu isajoom-lane ütles, ümaris ja ma-gus kui mari. See on käinud oma isa, kirjatoi-metaja Armas Toivoje tõugu.

Toivoje perefond elab Haminas oma luv-las, 3 kilomeetri kaugu-lt linnast. Suwila kaali pörand on lasti täis. Miss Euroopa isä ja ema on 8 kaksikwast mugulat kodu. Kolmud siis ime,

Ülesvõte Esterist enne võistlussõitu.

et Esteri ema oli mõinud ja hoolitew ilme, kui ta waatas oma suurt lastetarja. Eõdda neid ja rieta neid, küll see nõuab teadmisi! Kuid priksed olid kõik ja hästi rietatud.

Terve on Ester Toivoje sugukond ema poolt. Ühel tädit on 11 last, teisel 9, kolmandal „ainult“ 5. mida ta ise ütles jüganawasti õhates. Enul on 9 last. Nii, et teistmiste tuleb iga vere kohta 9 last.

Kaunitari õed Inkeri ja Terttu.

Niijuguses sugukonnas see iluduskuninganna peabki sündima.

Seit terwis on kõige ilu tähtsaim põhi ja eeldus“. Ester Toivoje edu üle mõime tunda rõõmu ka meie, eestlased, sest see soome kaunitar ei junda tänawu ainsa mõisteleja Balti riikideft ka meie naifi. Ester Toivonen oma jaleda kujuga meenutab üldi-felt meie iluduskuningannat Riiti Silbergi, kel õnnestus rahvuswahelisel iludusvõistlusel Pariisis pääfeda teisele kohale.

Apardunud ajalehe-joonistaja karjäär miss Gary Cooperi män-gima cowboy ja gangsteri-osalist filmis.

Ameerika filmitähed Gary Cooperi elulugu on täis õnnelikult lõppenud pettumusi. Esialgsed pettumused on hiljem ajunud suuremateks õnnestumisteks. Nii näitaks Gary Cooper püüdis asja-tult teha karjääri ajalehe-joonistajana. Ta oli oma kodulinna Helena ajalehe juures miss aastat jooni-stajaks ning lootis hiljem edasi jõuda Kalifornia pea-linnas. Kuid ta ei jäänud seal kohta, sest proovi-tasid ei rahuldanud ajalehe toimetajat. Seega Garyl nurjus ajalehe-joonistaja karjäär. Seemastu oli tal aga edu filmiirigi kaamerate ja mikrofonide ees, millele ta polnud mõelnud kunagi.

Gary sündis Montanas 7. mail, Inglismaalt fiserännanud wanemate pojana. Ta warane lapse-põlv ei erine millegi poolest tavalisest Ameerika poisi omast. Mänguajast alates sai ta hästi läbi. Ühel-ja-aastajast saadeti ta Inglismaale õppima Bed-fordshire kooli. Neli aastat hiljem jatkas ta õppi-mist Ameerikas oma kinnilinnas Jeffersonis. Oma wanuse kohta oli ta ebatavaliselt piif ja jale, kuid üldiselt waga terve poiss.

Artõõnmetisel sai ta wigastada ning läks maale üla loomafarmi. Seal tuli ta kahe aasta pärast He-lenasse tagasi terve ja elurõõmsa cowboyana ning jatkas õppimist Grinnelli kolledžis Iowa osariigis.

1919. aastal Gary tahtetas end elatada ajalehe-joonistajana Helenas. Kui aga hiljem ta karjäär kos Angelesis nurjus, pidi ta wastu võtma kuulutusagendi kohta.

Keegi Gary sõpradest soovitas tal katsetada efitrana filmis. Glama kujutlusvõimega noormehe filmis tekkis uus huwiparanoam. Alasta aega oli ta juhuslikult efitraas. Siis kui ta oli tulutanud oma wimele raha leima otmisteks, õfustas ta lojutada tawast ning minna Hans Riesleri juure. See mees oli algaja oma alal, kuuludes Hollywoodi presen-

terijate n-n. „waeste ritta“. Riesler ofustas katsetada õne Cooperiga, andes talle cowboy-tange-lase oja. Cooperi eimeseks partneriks oli Eileen Sedgwick.

Efimesele filmile järgnes teifi. Neist õnnestu-numaks mõis ta pidada alles „Barbara Worthi wõitu“. Selles filmis ilmnas tema noorus, iifkus ja waba efinemiseõfust. See äratas tähelepanu filmi-refshisjõõr Schulbergis, kes kujus tema „Para-mounti“ prooviuilewõteteks.

Proowi ajal wiibis taubios hull direktoreid, refshisjõõre, produktente ja teifi filmitegelasi. Kui Gary ilmus selleks ettevalmistamatuks nende filmi-fuuruste ette, punastas ta ja jattus kohmetusse. See tekitas naeru taubios ning Gary lahkus ofeteed runanidest, ilma et oleks jäänud efinedagi.

Schulberg aga pöördus oma kolleegide poole et-teheitega:

„Kas arwate, et teil on õigus, gentlemenid? Olete hallowad inimestetundjad!“ — ning jattis täst-jala Cooperile järele. Cooper letti üles ligemast restoraniist ning tund aega hiljem oli uus täst awas-tatud.

Gary Cooperi suurepäraseid mõimeid ilmnestid Higepeak „Riibades“, pärast jeda „Lemas“ ja „Ro-hutades lastes“ Clara Bow partnerina.

Lol-ajal läksid moodi mefitu-läane-filmid ja Cooper sai oja filmis „Raetud wanker“. Ta mängis koos Clara Bow'ga ameerika efimesi afumiste tell-des, hõrjawanatitel ja laagritudelid ümber. See oli

talle kodune miljöö, mis meenutas isa loomafarmi Montanas. Gary tõi näisse filmidesse realismi. Oma efimese rahutamisfilmiga „Arizona kaswan-dit“ sai ta üldise tähelepanu osaliseks. Rahutamis-funstis mõis temaga veel mõistelda Tom Mix. Kuid wiimastel puudus Cooperi iifkus, mis hingestab ja teeb humita-waks mängu.

Keale cowboy-filmidele järgnesid gangsterfilmid, mis olid mefitu-läane filmide loomulikuks järellü-lits. Kui mõõdus nõudmine cowboy- ja gangster-filmide järele, mõitles nii mõnigi, et Gary Cooperi karjäärile on tulnud lõpp. Sedajama näis arma-wat ka Gary.

Kuid kõik see oli efitramine. Pärast filmi „Wõitlemad tarawanid“ ofustas „Paramount“ kat-setada Cooperiga jalongfilmides. Esialgu sai ta oja Sylwia Sidney partnerina filmis „Sinna täna-wad“. Sellele järgnenult mängis ta kahes löõfil-mis „Wõtan jelle“ naise“ ja „Tema naine“. Need filmid andsid talle uusi, suuri lootusi. Siis aga haigestus Gary ja ta pidi loobuma täst kaame-rate ees.

Arstid soowitasid Cooperile õhuwõhetust. Was-tawalt oma seitleja-warele Gary jättis Afriktasse lõwijahtile. 1931. a. oktoobris arwab, rongid, au-tod ja lennufid kantsid ta üle merele ja mägebe Afriktas ärgmetadesse. Nämmat rahustes mefitul

maal, meeleheide, kawalus ja hädaõud olid talle paremaks õpetajaks eluõolis kui kõik Hollywoodi refshisjõõrid kofku. Ta jahõnnest kirjutasid Ing-lise lehed piifki lugusid. Teba peeti Afriktas julge-maks lõwikuutiks. See kuulus awas tal Hollywoodis uued wäljawaated. Seda meest wajas Holly-wood jälle. Cooper andis suuõõtotele wõimaluise mängida reaalfilme, kuna jeni oli patunud waid be-terafioõitide-lanastust.

Tänapäewani on Cooperi lõwinahtade ja -bea-luude kogu Hollywoodi waatamiswäärtsuseks. Üle kolmeümne suurepärase naha katob ta tubade jeni-nu San Fernando ranfshõõs, kaheteistümne miifi kaugusel Hollywoodist.

Kuue kuu pärast oli Cooper Hollywoodis tagasi. Ta tundis enesetervemana, õnnelikumana ja töö-mõimeliemana kui kunagi waremalt. „Paramount“ ofkas jeda katutada ning andis talle selleks wõima-luise „Saadanas ja jüganuustes“ koos Charles Raughtoni ja Tallulah Bantheadiga. Sellest pä-wast alates on Cooperi kaal järjeft suurenenud ja ta on mõinud ise wafiba endale ofastid filmides.

Filmi „Etu jübmõõrid“ walmimise järele Co-oper jättis New-Yorki oma filmi efitendusele. Raks nädalat hiljem oli ta romantiliselt armunud ning abiellus Sandra Shaw'ga. Pulmad peeti Waldorfi hotellis. Ghffi ammu teati rääkida kahe filmitähed eefiswast abiellumistest, ofid asjaomased iifid alati ofanud neid kuulduft ümber kiftata. Oma mefina-dalad meefid nad teel New-Yorgist Hollywoodi, pea-tudes Phoenixis, Arizonas.

Cooperite abielluwaari koduks on San Fernando ranfshõõ. Filmides töötamise ajal Cooper elutseb oma linnamajaefes Beverly Hillsis, Hollywoodi wä-lalinnajas

